

čin kako je u ovom radu prikazan, služi tek kao stanovita korekcija unutar relacija teorije odraza.

I na kraju, možda je ovo prigoda da postavimo pitanje: čemu ovakvi priručnici sociologije? U nas je bar na teorijskoj razini, u većine relevantnih znanstvenika, prevladana društvena misao dogmatsko-mehanicističke provenijencije. Iako studenti Tehnološko-metalurškog fakulteta Univerziteta u Beogradu (kojima je ovaj priručnik prema njegovom uvodu i namijenjen) nemaju iz čega (!), a iz nečega bi ipak trebali studirati, onda bi, čini nam se, ipak bilo bolje da im niti ovakav priručnik ne bude pri ruci.

Celestin Sardelić

J. Ross Eshleman

PERSPECTIVES IN MARRIAGE AND THE FAMILY. TRENDS AND READINGS

Allyn and Bacon, Inc., Boston 1969

Na 770 stranica ove knjige nailazimo na opsežne teorijske uvodnike J. Ross Eshlemana pojedinim dijelovima knjige, te na niz članaka američkih sociologa i socijalnih psihologa koji tretiraju perspektive braka i porodice u SAD-u. Prema riječima editora, ova zbirka tekstova treba zadovoljiti slijedeće ciljeve: prikazati znanstveno područje sociologije porodice onako kako ga konceptualiziraju američki znanstvenici, na primjerima novijih istraživanja ukazati na osnovne referencijsalne okvire sociologije braka i porodice, analizirati američku porodicu kao društveni sistem i kao društvenu grupu te prezentirati izbor kvalitetnih i konciznih tekstova koji su inače teško dostupni.

U I dijelu, koji nosi naslov *Teorija i odnošajni okviri braka i porodice*, istakнутa je distinkcija između »teorije« i »odnošajnog okvira« te identificirani strukturalno-funkcionalni (I. L. Reiss, »Univerzalnost porodice: konceptualna analiza«) i simboličko-interakcioni (A. R. Mangus, »Teorija i savjetovanje u bračnim problemima«) odnošajni okviri, kao oni koji se danas najčešće primjenjuju u proučavanju braka i porodice.

Američki porodični sistemi: društveno mijenjanje, manjinske grupe i utjecaj društvenih klasa naslov je II dijela koji

obuhvaća slijedeće priloge: »Stav Talco-tta Parsonsa prema mijenjanju američke porodice« (H. Rodman), »Srodnice veze: zanemarena struktura u suvremenoj konceptualizaciji porodičnog funkcionaliranja« (M. B. Sussman — L. G. Burchnal), »Industrijalizacija i američka porodica: pogled unatrag« (F. F. Furstenberg, Jr.), »Američka porodica budućnosti« (R. Hill). Obradujući različite porodične obrasce manjinskih grupa u suvremenom američkom društvu, J. A. Hostettler piše o Amish porodici, S. C. Lee — A. Battred o Hutterite porodici, E. Herzog o crnačkoj a F. A. J. Ianni o porodici talijanskih doseljenika. Budući da se struktura američke porodice ne diferencira samo ovisno o etničkoj i rasnoj pripadnosti, nego i prema klasnoj pripadnosti, društvene klase se ovdje percipiraju kao subkulture koje determiniraju unutarnoporodičnu interakciju (J. R. Eshleman — C. L. Hunt, »Utjecaj društvene klase na obrasce porodične prilagođenosti oženjenih studenata«; M. L. Kohn, »Društvena klasa i odnosi roditelja i djece«; L. Rainwater, »Bračna seksualnost u četiri kulture siromaštva«).

Autori III dijela, *Osnivanje braka: predbračne strukture i procesi*, polaze od pretpostavke kulturne determiniranosti izbora bračnog druga. Tako A. B. Hollingshead piše o kulturnim faktorima u izboru bračnog druga, L. D. Barnett o istraživanju brakova između partnera različite državnosti i različitih rasa, D. M. Heer o brakovima između Crnaca i bijelaca u SAD-u, a H. T. Christensen i K. E. Barber o vjerskoj homo- i heterogamiji. U američkom se društvu ljubav smatra osnovnim motivom za uspostavljanjem heteroseksualnih odnosa, posebno bračnih, pa S. M. Greenfield, A. C. Kerckhoff — K. E. Davis i J. F. Scott analiziraju pojedine faze udvaranja kao uvelike u brak, dok o predbračnim spolnim odnosima i mijenjanju seksualnih standarda pišu W. Simon — J. H. Gagnon, I. R. Reiss, H. Pope — D. D. Knudsen i H. T. Christensen.

Fokus IV dijela je na *Bračnim i porodičnim odnosima i obrascima porodične interakcije kroz životni ciklus* porodice. Analizirajući odnose između muža i žene te roditelja i djece u pojedinim fazama porodičnog životnog ciklusa, većina priloga tretira porodicu u datom vremenu, u želji da će na taj način čitalac lakše uočiti promjene kroz koje porodica prolazi tokom svog vijeka. O interakciji između mladih supružnika pišu J. R. Es-

hleman i Lee G. Burchinal, dok H. L. Smith piše o »Obrascima podjele posla i odlučivanja muža i žene« u poljoprivrednim porodicama. O tematu odnosa roditelja i djece te interakciji s braćom i sestrama pišu U. Bronfenbrenner (»Novo raskola američke porodice«), G. R. Leslie — K. P. Johnsen (»Mijenjanje percepcija o ulozi majke«), D. P. Irish (»Interakcija između braće i sestara: zanemareni aspekt u istraživanju porodičnog života«) i W. H. Sewell (»Noviji razvoj teorije i istraživanja socijalizacije«). U posljednje vrijeme raste interes znanstvenika i praktičara za srednju dob a naročito starost čovjekovu, pa i u ovom zborniku pišu o porodičnoj interakciji u post-roditeljskom (djeca su napustila porodicu orientacije) i staračkom (oba roditelja u mirovini) razdoblju autori W. E. Thompson — G. F. Streib, J. F. Cuber — P. B. Harroff, C. Tibbitts i R. Wax.

Porodica, kao uostalom ni brak, nikada nije statična, jer pod utjecajem različitih endogenih i egzogenih faktora može »doći na udar« i biti izložena potresima. Konfliktnie situacije rješavaju se na različite načine, ovisno o porodičnoj subkulturi kao i vrijednosnom sistemu društva u kome bračni par živi. Konačni patološki rezultat može biti razvod, mentalno oboljenje jednog od bračnih partnera ili ozbiljno narušena porodična kohezija. Ovi problemi predmet su V dijela koji nosi naslov *Bračno i porodično deorganiziranje: porodični potresi*. O porodičnim problemima i krizi braka i porodice pišu slijedeći suradnici: F. Rosenstock — B. Kutner, »Otuđenje i porodična kriza«; P. Glasser — E. Navarre, »Strukturalni problemi deficitentne porodice«; J. J. Jackson, »Alkoholizam i porodica«; M. Siporin, »Bankrotstvo i porodice dužnika«, dok na temu krize braka i njegova rasula možemo čitati prijedloge: J. Scanzoni, »Ponovno ispitivanje bračnog rasula«; H. Carter — A. Plateris, »Brakorazvodni trendovi i raspadanje porodice«; W. J. Goode, »Zadovoljstvo brakom i nestabilnost, transkulturnalna klasna analiza stopa razvoda braka«.

Iako ponekad zamorna zbog svoje opsežnosti, ova zbirka zanimljivih i kvalitetnih tekstova može zainteresirati ne samo sociologe porodice i socijalne psihologe, nego i antropologe, demografe, sociologe omladine, pedagoge, psihijatre i ostale teoretičare i empiričare društvenih znanosti.

Ruža First-Dilić

Clifford J. Jansen (ed.)

READINGS IN THE SOCIOLOGY OF MIGRATION

Pergamon press, Oxford, London itd., 1970.

Kako stoji u predgovoru, ovaj zbornik izlazi u seriji kojom isti izdavač namjerava, prvenstveno značima i studentima engleskog govornog područja, pružiti pregled doprinosa što ih raznim užim područjima sociologije i socijalne psihologije donose evropski i drugi autori. Međutim, porez izbora takvih članaka (pretežno empirijskog karaktera), ovaj zbornik sadrži i nekoliko (također empirijski zasnovanih) napisa američkih i engleskih autora te, naravno, odgovarajući uvod. Zbog toga, on može korisno poslužiti svakome tko je zainteresiran za sociološke aspekte migracije.

Pisac Uvoda je C. J. Jansen, urednik čitave publikacije. On se osvrće na migraciju kao sociološki problem, naglašavajući pri tome unutrašnje migracije i njihovo značenje u Velikoj Britaniji i u još nekoliko zemalja (Italija, Francuska, Belgija, USA, Latinska Amerika, Afrika, Azija). Jansen, nadalje, daje pregled teorija, ili točnije, hipoteza i uočenih zakonitosti u migraciji. Njih je grupirao u one koje govore o opsegu i pravcima migracije, o povezanosti dobi, spola, vrste naselja i socijalnog statusa migranata s opsegom, vrstama i pravcima migriranja, o motivima migracija te o integraciji migranata u novu sredinu. Sudeći prema Jansenovom pregledu, ni jedna od tih teorija ne premašuje »srednji domet«. Drugim riječima, migracija kao sociološki problem još očekuje šire teorijsko objašnjenje. Hoće li ono moći biti isključivo sociološko?

Nakon Uvoda (koji sadrži i bibliografiju s više od 130 jedinica, od kojih se dobar dio odnosi na vanjske migracije), u prvom dijelu slijede dva članka koji se bave tipologijom u području migracije. P. George, u napisu »Tipovi migracije stanovništva prema profesionalnom i socijalnom sastavu migranata«, pokušava primjerima o migraciji iz nekih zemalja i u neke zemlje potvrditi svoje osnovno razlikovanje dviju kategorija migracije: u jednoj osnovu čine ekonomski faktori, a u drugoj politički, religiozni i sl., koji ekonomski faktor potisuju u drugi plan.